

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.38.091/2014/6.szám

A Kúria a K T Ügyvédi Iroda (dr. H Z ügyvéd) és helyettesítési meghatalmazással a Dr. P J Ügyvédi Iroda (Dr. P J ügyvéd) által képviselt I.r., a dr. F G ügyvéd által képviselt Füstirtók a II.r. felpereseknek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi bírság tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 8. napján meghozott 7.K.28.312/2013/11. számú jogerős ítélete ellen a II.r. felperes által 13., az alperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.28.312/2013/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint, a II.r. felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 140.000 (száznegyvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Az előzményi eljárás során eljáró elsőfokú hatóság a II.r. felperes által kezdeményezett eljárásban 2009. november 24-én tartott helyszíni szemlét egy élelmiszer áruházban, ahol - a felülvizsgálati eljárásban szempontjából lényeges tényállás szerint - azt állapította meg, hogy négy pénztárnál a dohánytermék tárolására szolgáló box pénztáros felőli oldalán levő plakáton különböző színű, téglalap alakú, háromféle reklámmatrica szerepelt, a DUNHILL FINE CUT feliratokon kívül a dohánytermék egyedi neve,

ára, „az ár a készlet függvényében változhat” felirat, illetve a dohánytermékek kátrány-, nikotin- és szén-monoxid-tartalmát jelölő értékek és figyelmeztető feliratok voltak olvashatóak.

Az elsőfokú hatóság a 2009. december 16-án kelt KMF-13451-6/2009. számú határozatával a reklámtevékenységre vonatkozó jogszabály megsértését nem állapította meg. Az alperes - a jelen perben II.r. felperesként eljáró - felperes fellebbezését elbírálv a 2010. március 9. napján kelt HAJ-356-3/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, amely határozat felülvizsgálata iránt a felperes keresetet nyújtott be.

A Kúria a Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletével a Fővárosi Bíróságnak az alperes HAJ-356-3/2010. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyező és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelező 24.K.31.925/2010/13. számú ítéletét - eltérő indokolással - hatályában fenntartotta. Jogsértőnek tartotta az „ár a készlet függvényében változhat” feliratot. Megállapította a Kúria, hogy a dohányáru megnevezése a DUNHILL FINE CUT felirat és a megfelelő szín alkalmazásával a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) szerinti követelménynek eleget tett. Egy plakáton, egy reklámhordozón elhelyezett reklám három dohányárut reklámozott oly módon, hogy az egyes termékek reklámja a cigarettadobozok alakjára, formájára, színvilágára emlékeztette a fogyasztót, felismerhető volt a reklámozott termék, annak doboza. A reklám a Grtv. által nem tiltottan színeket, kereteket, háttereket, és ilyen értelemben grafikát tartalmazhat, hogy a reklám megjeleníthető legyen. A reklámon háromfajta Dunhill márkájú dohányáru, azon belül is - a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala bárki által hozzáférhető nyilvántartásából megállapíthatóan - a Dunhill Fine Cut védjegyű termékek kerültek reklámozásra. Az alperes jogszerűen fogadta el a dohánytermék márkanévnek a Dunhill Fine Cut megnevezést. A mérlethatár szempontjából az egyes termékek reklámját a Dunhill Fine Cut márkanévű, de három különböző cigaretta reklámjára vonatkozóan az egyes reklámozott termékekre nézve kell vizsgálni. Az elsőfokú hatóság téves jogi álláspontja miatt nem vizsgálta, hogy a kifogásolt reklám a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontjában foglalt A/5 méreteknél és a méretre szabott felső határoknak (homlokzati felület 20%-a, az üzletre nézve az A/1 méret) megfelelt-e, valamint nem került vizsgálatra a hatósági eljárásban, hogy a reklám a Grtv. 19.§ (5) bekezdésében foglalt mérlethatárnak megfelelt-e, amely kérdés bizonyítás felvétele nélkül nem dönthető el. A Kúria szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a hátteret is a reklám részének tekintette. A reklámhátter csak a reklám megjelenítéséhez szükséges, a reklám maga az terület, amelyet reklámozás céljára igénybe vesz. A reklám termékmárkanévenként A/5 méretű lehet, összességében azonban a több reklám nem érheti el a homlokzati felület 20%-át, az adott üzletre nézve az A/1 méretet.

Mindezekre tekintettel a Kúria az új eljárásra előírta, hogy a hatóságnak a méretek vonatkozásában kell vizsgálnia és a felülvizsgálati ítéletben kifejtettekre figyelemmel kell döntést hoznia.

Áttételt követően - többször megismételt eljárásban - a Pest Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége járt el és a 2013. május 16-án kelt XIV-O-001/211-10/2013. számú határozatával az I.r. felperest 13.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, továbbá megtiltotta a jogsértés további folytatását azzal, hogy előírta az I.r. felperes számára, hogy a kifogásolt dohányreklámokat a jogszabályoknak megfelelően alakítsa ki, vagy gondoskodjon azok eltávolításáról. A hatóság - az I.r. felperes nyilatkozatát elfogadva -, azt állapította meg, hogy a kifogásolt reklámeszközök kétféle árral 2009. augusztus-szeptember, 2009. október-november hónapokban voltak láthatóak 100 kereskedelmi egységben, kereskedelmi egységenként eltérő darabszámban. A hatóság a reklámeszköz teljes méretét 363 mm x 781 mm-ben (283.503 mm²) állapította meg. A reklámeszközön (plakáton) belül 3 darab reklámmatrica volt látható, mindegyikük egyforma méret, mindegyiken a figyelmeztető felirat mérete (147 x 61 mm = 26.901 mm²) ugyanakkora volt. A három reklámmatrica mérete azonos volt (147 x 208 mm = 30.576 mm²), együttes területük 91.728 mm² volt.

A hatóság a mérethatárok szempontjából egy reklámnak tekintette a három reklámmatrica által lefedett területet, mert az az egy márkanévhez tartozó dohánytermék három márkavariánsát reklámozta. Az A/5 mérethatár betartását márkanévenként vizsgálva azt állapította meg, hogy az I.r. felperes megsértette a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontját az elkülönített értékesítési helyenként három, egy dohánytermék-márkanévhez tartozó termékvariáns reklámjának kihelyezésével. Mivel a három matrica együttes felülete egy reklám, a Grtv. 19.§ (5) bekezdése szerinti mérethatár szempontjából a figyelmeztető feliratot egy reklám esetében egyszer kell feltüntetni az előírt méretben, ezért a háromszor megjelenített figyelmeztető felirat területe nem adható össze, a figyelmeztető felirat mérete emiatt nem fedte le a reklám felületének 30%-át, nem felelt meg a törvényi előírásnak. Megállapította továbbá, hogy az I.r. felperes megsértette a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontjában írt az A/1 mérethatárra vonatkozó rendelkezést is azokban az esetekben (összesen a javított adat szerint 25 kereskedelmi egységben), ahol az üzletenként hat vagy azt meghaladó számban tett közzé reklámeszközt. Jogsértésként állapította meg, hogy a reklám tiltott grafikát tartalmazott, a tájékoztató felirattal feltüntetett ár az egyértelműségnek, az árfeltüntetés előírt módjának nem felelt meg. A hatóság az eset összes körülményét értékelve bírság kiszabását tartotta indokoltnak. A bírság kiszabása során figyelembe vette a jogsértés időtartamát, kiterjedtségét, az egyes kereskedelmi egységekben közzétett reklámeszközök számát, azt, hogy az eladási ár nem egyértelmű

feltüntetésével a termék forgalmazásával összefüggő alapvető követelmény megsértésére került sor, a reklámot a fogyasztók széles köre észlelte, és hogy a reklámozás a védett korosztály számára is észlelhető volt. A jogsértés súlya körében értékelte, hogy a kifogásolt magatartás a fogyasztói érdekeket hátrányosan érinti, a jogalkotó a dohányzás komoly egészséget veszélyeztető voltára tekintettel tiltotta meg általános érvénnyel a dohánytermékek reklámját. Különös súllyal értékelte, hogy a dohányzás súlyosan károsítja az egészséget, és ez a reklámtevékenység jogilag tilalmazott magatartásba ütközik, és hogy az I.r. felperes alapvető jogszabályi rendelkezéseket sértett meg.

Az elsőfokú határozat ellen mind az I.r., mind a II.r. felperes fellebbezést nyújtott be. Az alperes a 2013. augusztus 7-én kelt HAJ-01807-4/2013. számú - HAJ-01807-9/2013. számú határozattal kijavított - határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, kifejtve, hogy az elsőfokú hatóság a jogszabálysértéseket helytállóan állapította meg. A fellebbezési kifogások kapcsán rámutatott, hogy az elsőfokú hatóság a bírság kiszabásánál értékelte az érintett üzletek számát (100 db), a kihelyezett reklámeszközök számát, az egyes kereskedelmi egységekre is lebontva. Figyelembe vette, hogy a jogsértés kétféle reklámon volt látható, a jogsértő felirat /„az ár a készlet függvényében változhat”/ reklámeszközönként háromszor volt feltüntetve. Kifejtette, hogy a reklámplakát, a matricák és az egészségvédelmi feliratok méreteiből levezethető, hogy melyik kereskedelmi egységben milyen mértékben került sor az A/1, az A/5 mérethatárok, illetve figyelmeztető feliratokra előírt méretek megsértésére, ezért ennek további részletezésétől a másodfokú hatóság eltekintett, azonban rámutatott, hogy a jogkövetkezmény alkalmazása során az eltérés mértékét figyelembe vette. Kifejtette, hogy a bírság kiszabásánál értékelendő körülményeket az elsőfokú hatóság feltárta és értékelte. Ezen túlmenően enyhítő körülményként értékelte azt, hogy „az ár a készlet függvényében változhat” felirat jogsértő voltáról az I.r. felperes a Kúria Kfv.VI.38.202/2010/10. számú ítéletéből értesült és további felhívás nélkül, jogkövető magatartás tanúsításával módosította a reklámjait, a jogsértést megszüntette. A hatóság a megismételt eljárásban a Kúria Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletében kifejtett útmutatáshoz volt kötve, mely szerint a DUNHILL FINE CUT a márkanév, három matrica alkot egy reklámot, a reklámháttér nem tartozik a reklámfelülethez. Álláspontja szerint az elkövetett jogsértéssel arányban álló a kiszabott bírság, mert csak ekkora összegű bírsággal érhető el a jogszabályok betartására való ösztönzés.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt az I. és a II.r. felperes keresetet nyújtott be. Az elsőfokú bíróság a pereket egyesítette.

Az elsőfokú bíróság az I.r. felperes keresetét nagyjából alaposnak, a II.r. felperes keresetét alaptalannak ítélte. A bíróság ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, az I.r. felperes keresetét ezt meghaladóan - a kereset érdemi vizsgálata nélkül - elutasította, a II.r. felperes keresetét teljes egészében - annak érdemi vizsgálata nélkül - elutasította.

Ítélete indokolása szerint a megismételt eljárásban a hatóság nem a kúriai ítéletben foglalt útmutatás szerint járt el, amikor a három reklámmatricát tartalmazó reklámhordozót egy reklámnak tekintve vizsgálta a reklámok tekintetében előírt mérethatárok betartását. A bíróság szerint ezért a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 121.§ (1) bekezdés f) pontja szerint a Ket. 109.§ (4) bekezdésébe ütköző döntés megsemmisítéséről kellett rendelkezni. Az új eljárásra előírta a Kúria Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletében foglalt útmutatás szerint annak vizsgálatát, hogy az egy plakáton elhelyezett három reklámmatrica különálló reklámonkénti értékelésével a reklámok mérete megfelel-e a Grtv. 19.§ (4) bekezdésében foglalt mérethatároknak. Utalt arra, hogy a meghozott döntésre figyelemmel a bírsággal összefüggésben kifogásolt mérlegelés jogszerűségét vitató kereseti kérelmeket nem bírálhatta el, mégis azok elutasításáról is rendelkezett egyúttal.

A jogerős ítélet ellen a II.r. felperes és az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.

A II.r. felperes kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (5) bekezdését, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 24.§ (1) bekezdés b) pontját, mert ezeknek a rendelkezéseknek az előírása folytán az elsőfokú bíróságot a kúriai ítéletben foglaltak kötötték, annak tartalmával ellentétes döntést nem hozhatott. A bíróság a kúriai ítéletben foglalt iránymutatást tévesen értelmezte. A kúriai ítélet szerint egy-egy reklám a reklámmatricák méretével azonos, nem a plakát méretével. A dohánytermék márkaneve a DUNHILL FINE CUT megnevezés, a reklám felülete dohánytermék márkanevenként nem haladhatja meg az A/5 méretet. Mindebből következően az egy dohánytermék márkanevhez tartozó különféle variáns népszerűsítő reklámok területét össze kell adni. A bíróság ezzel ellentétes eljárásra utasította a hatóságot. Sérelmezte, hogy a bíróság valamennyi kereseti kérelmét nem bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet

hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetet elutasító határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, a Grtv. 3.§ d) pontját, 19.§ (1) bekezdését, (4) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, a Ket. 109.§ (4) bekezdését. A bíróság törvénysértően mondta ki azt, hogy a megismételt eljárásban nem tett eleget a kúrai ítéletben foglaltaknak, azzal a határozata ellentétes. A kúriai ítélet kimondta, hogy egy reklámhordozón elhelyezett reklámnak tekinti a három reklámmatricát, a három dohányáru reklámját együttesen egy reklámnak tekinti. Az A/5 mérethatárnak dohánytermék márkanevenként kell megfelelni. Az elfogadott márkanév a DUNHILL FINE CUT név volt, ezért a három reklámmatrica méretét kellett egy reklámnak tekinteni. Az üzletenként 6 darabot vagy azt meghaladó darabszámban közzétett reklámeszköz esetében megállapítható volt, hogy az A/1 méretre vonatkozó méretbeli korlátokat a felperes a reklámokkal nem tartotta be. A figyelmeztető felirat mérete nem fedte le a reklám felületének 30%-át, mert az egy reklámon háromszor feltüntetett figyelmeztető felirat felületét nem lehet összeadni a Grtv. 19.§ (5) bekezdése szempontjából előírt mérethatár vizsgálatához. Határozatában helyesen értékelte a reklám releváns méreteit, ezért a bíróság jogsértően jutott ezzel ellentétes megállapításra.

Az I.r. felperes a II.r. felperes felülvizsgálati kérelmére észrevételt nem tett, az alperes felülvizsgálati kérelmére előterjesztett ellenkérelmében kifejtette, hogy mind a II.r. felperes, mind az alperes tévesen értelmezi a kúriai ítéletben foglalt álláspontot és az új eljárásra adott iránymutatást. Három különböző termék reklámjáról volt szó, termékenként kell külön-külön a mérethatárok betartását vizsgálni. Kérte a jogerős ítélet hatályban tartását.

Az alperes a II.r. felperes felülvizsgálati kérelmére ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálva felül, azt állapította meg, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan, a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme részben, az alábbiak szerint, alapos.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott Bszi. 24.§ (1) bekezdés b) pontjának megsértésére nem került sor, mert a Kúria felülvizsgálati ügyekben való ítélezési jogkörét meghatározó rendelkezés megsértése az ügy tárgyával összefüggésben nem értelmezhető.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértésére tévesen hivatkozott, a bírósági eljárásban bizonyítás

nem folyt, bizonyítékok értékelésére eljárási jogsértésre hivatkozással nem került sor.

Arra mind az alperes, mind a II.r. felperes helytállóan hivatkozott, hogy a Ket. 109.§ (4) bekezdése, illetve a Pp. 275.§ (5) bekezdése folytán a hatóságot a megismételt eljárásban a Kúria ítélete kötötte, az abban foglaltaktól nem térhetett el, a bíróság a kúriai ítéletben foglaltak betartását vizsgálhatta a megismételt eljárásban hozott határozat felülvizsgálatára irányuló felperesi keresetek keretei között.

Az elsőfokú bíróság a Ket. 109.§ (4) bekezdésének megsértését az alábbiakban kifejtettek szerint helytállóan állapította meg: A keresetben vitatott anyagi jogi kérdésben, a mérethatárok túllépésének számítását érintően a hatóság a kúriai ítéletben foglaltaktól eltért a méretszámítás módja tekintetében, amikor a három reklámmatricát tartalmazó reklámplakátot egy reklámnak tekintette. A Ket. 109.§ (4) bekezdése szerinti ítélethez való kötöttség a hatóságot az adott ügyben hozott jogerős ítélet vonatkozásában köti, attól nem térhet el akkor sem, ha időközben más tartalmú elvi határozat kerül közzétételre.

A jelen perben felülvizsgálni kért határozat részletesen tartalmazta a reklámeszköz, a reklámmatricák és a figyelmeztető feliratok méreteit, továbbá azt is, hogy összesen hány kereskedelmi egységben került sor a reklámeszközök elhelyezésére, kereskedelmi egységenként milyen darabszámban. Az egy reklámeszközön elhelyezett reklámmatricák - a Kúria Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletében foglaltak szerint - nem együttesen minősülnek egy reklámnak, hanem külön-külön, ezért a reklámmatricák egyedi méretének van jelentősége a mérethatárok túllépése és az ezzel kapcsolatos jogsértés megállapítása kapcsán.

Tévedett az alperes, amikor azt állapította meg, hogy Kúria Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletét úgy kell értelmezni, hogy a három reklámmatricát kell egy reklámnak tekinteni azért, mert azok egy reklámeszközön nyertek elhelyezést. A Kúria Kfv.VI.37.240/2011/9. számú ítéletének 8. oldala második bekezdése szerint „Egy plakáton, egy reklámhordozón elhelyezett reklám három dohányárut reklámozott oly módon, hogy az egyes termékek reklámja a cigarettadobozok alakjára, formájára, színvilágára emlékeztette a fogyasztót, felismerhető volt a reklámozott termék, annak doboza.” Ugyanezen oldal harmadik bekezdése szerint „A mérethatár szempontjából az egyes termékek reklámját a Dunhill Fine Cut márkanevű, de három különböző cigaretta reklámjára vonatkozóan az egyes reklámozott termékekre nézve kell vizsgálni.” A kúriai ítélet fenti rendelkezéseiből következően egy reklámeszközön három önálló reklám volt elhelyezve, egy-egy reklám mérete azonos volt a matricák méretével (abba a reklámháttér nem számított bele). Ezt az értelmezést fogadta el a II.r. felperes is a felülvizsgálati

kérelme I/1-2) pontjai szerint. A felek álláspontja abban tér el, hogy a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontjában foglalt A/5 mérethatárt mihez képest kell vizsgálni, egy márkanévhez tartozó különböző márkavariánsok reklámja esetén az adott termékre vonatkozóan külön-külön, vagy az azonos márkanév miatt a különböző márkavariánsok reklámjainak területét összeadva kell a mérethatár betartását vizsgálni.

A kúriai ítélet az előbbi álláspontot fogadta el, ezért írta elő az adott termékekre külön-külön a mérethatárok vizsgálatát, attól függetlenül, hogy az adott termékek azonos márkanévhez tartozó márkavariánsok, mert a Kúria álláspontja az volt, hogy a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontjának azt a rendelkezését, hogy „a reklám dohánytermék-márkanévenként nem haladhatja meg az A/5 méretet”, minden egyes önálló reklám esetében - azonos márkanév használata esetén is - külön-külön kell vizsgálni. Mindebből következően az egy reklámeszközön elhelyezett háromféle dohánytermék esetén - mégha azonos márkanév alá is tartoznak - az egyes dohánytermék reklámok méretbeli korlátoknak való megfeleléségét egyedileg az egyes dohánytermékekre lebontva kell megítélni. A Kúria ugyanis úgy ítélte meg, hogy a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontja nem tiltja, hogy ugyanazon márkanévvel reklámozzanak több termékvariánst, márkavariánst, ugyanaz a márkanév többször megjeleníthető, mert - álláspontja szerint - az A/5 méretet az adott dohánytermékekre nézve kell vizsgálni, csak a márkanév azonosság miatt a többféle dohánytermék reklámja nem minősül egy reklámnak. A kúriai ítéletnek az „az egy reklámhordozón elhelyezett reklám, amely három dohányárut reklámozott” mondata nem értelmezhető úgy, hogy az egy reklámhordozón elhelyezett három reklámmatrica egy reklámnak tekinthető, mert az idézett szöveggel kezdődő mondat a reklámozás mikéntjével, grafikák, színek alkalmazhatóságával, az árubemutatástól való elhatárolásával foglalkozott, nem az egy reklámnak való minősítésével. A Kúria az ítélete 8. oldal utolsó bekezdésében kifejezetten az egyes reklámozott termékekre (három különböző cigaretta reklámjára) nézve írta elő a méretek vizsgálatát.

Tévedett tehát az alperes, amikor az azonos márkanév miatt a különböző márkavariánsok reklámjainak területét összeadva vizsgálta a mérethatárok betartását.

A mérethatár túllépése tekintetében az adott egyedi dohánytermék reklámok területének van jelentősége, és az ahhoz viszonyítottan a figyelmeztető feliratok méreteinek, valamint az A/1 és A/5 mérethatárok betartásának. A határozatban rögzített méretekből nyilvánvaló, hogy egy reklámmatrica mérete (30.576 mm²) nem haladja meg az A/5 mérethatárt (31.080 mm²). A figyelmeztető felíratra vonatkozó mérethatárok be nem tartása azonban a rögzített méretekből egyértelmű. A figyelmeztető felirat mérete (8.967 mm²) nem fedi le a reklámmatrica felületének legalább 30%-át (9.172,8 mm²-t). Az A/1 mérethatár (499.544 mm²) túllépésének

megállapítására az egyes kereskedelmi egységekben a tizenhat darabszámot meghaladó reklámmatrica kihelyezése esetén kerülhet sor. Az A/1 mérethatár túllépésére összesen 25 kereskedelmi egységben került sor, a 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 10 darabszámú reklámeszközök kihelyezésével.

Mindezekre figyelemmel az A/5 mérethatár betartása folytán jogsértés nem állapítható meg, ezt a jogsértést az alperes tévesen róta az I.r. felperes terhére. Az 30%-os mérethatár és a A/1 méretre vonatkozó előírás be nem tartása viszont a határozatban rögzített adatokból egyértelmű, e körben az alperes helytállóan állapította meg a jogsértés elkövetését.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Ket. 109.§ (4) bekezdésének megsértését, azaz azt, hogy az alperes a kúriai ítéletben foglalt útmutatásnak nem tett eleget a mérethatár számításának módjában, helyesen állapította meg, ez okból törvényesen döntött a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezéséről és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasításáról. Abban követett el jogsértést az elsőfokú bíróság - és e tekintetben alapos a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme -, hogy nem adta kellő indokát annak, hogy mivel sértette meg az alperes a Ket. 109.§ (4) bekezdését. Ezt az indokolásbeli hiányosságot a Kúria a fentiekben kifejtettekkel pótolta.

Alaptalan a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme a tekintetben, hogy - állítása szerint - a bíróság a Pp. 213.§ (1) bekezdését megsértve járt el, amikor valamennyi kereseti kérelmét nem bírálta el. Súlyos eljárási jogsértés esetében a bíróság az eljárási jogsértésre tekintettel a többi kereseti kérelmet már nem bírálhatja el, hanem az eljárási jogsértés megállapítása folytán a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése mellett új eljárás lefolytatását kell elrendelnie. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor érdemi vizsgálat nélkül alaptalannak tekintette a már érdemben nem vizsgált, nem vizsgálható kereseti kérelmek tekintetében elutasító rendelkezést hozott és az elutasításra tekintettel a pervesztességet is megállapította. A kereseti kérelem érdemi vizsgálata nélkül elutasító rendelkezés nem hozható, az ítéletben csak az rögzíthető, hogy az eljárási szabálysértésre tekintettel a további kereseti kérelmeket a bíróság már nem vizsgálta.

A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta a fentiekben kifejtett indokolásbeli pontosításokkal.

Az új eljárás során a hatóságnak a mérethatárok jelen ítéletben foglalt számítására tekintettel kell a jogsértést megállapítania és döntenie a bírságszankció alkalmazásának szükségességéről, bírság

kiszabása esetén azt kellően indokolt módon előírva kell a határozatát ismételten meghoznia.

A Kúria Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében a pervesztes alperest kötelezte az I.r. felperes, a II.r. felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetékeket a két felülvizsgálati kérelemre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Budapest, 2015. október 14.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelül:

tisztviselő